

at få finansieret apoteksovertagelser og driften af apoteker.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 76, der giver mulighed for at meddele statsgaranti for lån i apotekernes driftsperiode, tilsigter at tilvejebringe bedre sikkerhed for, at den nødvendige kapital til apoteksdriften kan tilvejebringes.

Det i notatet anførte eksempel på konsekvensen for apotekerne ved nedlæggelse af $\frac{1}{3}$ af landets apoteker er – som også anført af Apotekerforeningen – stærkt forenklet og uden realitet. Eksemplet viser dog, at et af de grundlæggende elementer i apotekersystemet, nemlig det tilstræbte gennemsnitsudbytte, har den logiske konsekvens, at en apoteksnedlæggelse nedsætter den samlede apoteksavance, principielt med et beløb svarende til den tilstræbte gennemsnitsindtægt. Det af foreningen fremførte eksempel viser imidlertid samtidig, at nedlæggelsen af et apotek med et udbytte under den tilstræbte gennemsnitsindtægt medfører en bedre udligning i de faktiske indtægter, idet de tilbageværende apotekere indtil nedlæggelsen kan siges at have opnået »store« udbytter »på bekostning af« det nedlagte apotek.

Til notatets afsnit om *omkostningsbevidsthed* bemærkes, at jeg kan være enig i flere af de dér anførte generelle betragtninger, og herunder også betragtninger om, at hvis apotekerne som helhed øger omkostningerne, vil systemet som sådant automatisk give inddækning for de højere omkostninger. Denne betragtning er baggrunden for, at jeg i de seneste år ikke har ment at kunne indregne de af Apotekerforeningen foretagne henlæggelser i medicinpriserne, og for bemærkningerne i lovforslagets side 39, 1. spalte, 6. afsnit, om, at kontingenter til Danmarks Apotekerforening kun kan opføres i det omfang, de kan godkendes.

I øvrigt opfatter jeg ikke Danmarks Apotekerforenings bemærkninger om omkostningsbevidsthed som en kritik af det foreslåede afgiftssystem, som foreningen principielt har erklæret sig enig i.

ad 3, notatet om afgifts/tilskudssystemet

I notatet fremsætter foreningen ønske om, at den gældende refusion af indretningsudgifter opretholdes, og at der etableres en »reguleringsfond«, hvorigennem svingninger

henholdsvis over og under den tilsigtede gennemsnitsindkomst vil kunne udlignes.

Apotekerforeningens ønske om opretholdelse af den gældende indretningsrefusion er især begrundet i den finansierings- og likviditetsmæssige lettelse, en sådan refusion indebærer i forbindelse med gennemførelsen af apoteksombygninger og -nybygninger.

Særskilte refusionsordninger for specielle udgiftsformer vil næppe kunne undgå at få indflydelse på omkostningsbevidstheden. Refusionsordninger bør derfor kun komme på tale ved meget betydelige udgiftsposter, hvorpå den enkelte ikke eller kun i ringe grad har indflydelse.

Apotekerne har en ikke ringe grad af indflydelse på indretningsudgifternes størrelse og afholdelse. Hertil kommer, at så godt som alle apotekere på et eller andet tidspunkt i deres funktionsperiode vil gennemføre en mere gennemgribende nyindretning af apoteket, hvorfor disse udgifter vil berøre næsten alle apoteker nogenlunde lige. Jeg må endvidere skønne, at eksistensen af en refusionsordning også på dette område vil tilskynde til større investeringer, end det fagligt er nødvendigt, og dermed medvirke til en generel forhøjelse af apotekernes omkostningsniveau og herigennem indirekte virke prisforøgende.

Med hensyn til forslaget til etablering af en restreguleringsfond skal bemærkes, at det er rigtigt som anført af foreningen, at det faktiske udbytte, apotekerne opnår, kan vise sig at være større eller mindre end det tilstræbte gennemsnitsudbytte for vedkommende år. Set over en årrække viser det sig imidlertid, at forskellen udlignes, idet et års »overskud« henholdsvis »underskud« søges indregnet i prisfastsættelsen for det efterfølgende år.

Apotekerforeningen foreslår, at et »manglende« provenu skal udbetales til apotekerne med ensartede procentsatser af apotekernes nettoprovenu. Herigennem vil den enkelte apoteker opnå et udbytte, der adskiller sig fra det udbytte, som vedkommende apoteker ville have opnået, såfremt det tilsigtede gennemsnitsudbytte havde været nået i det pågældende år. Forslaget bryder således på afgørende vis med de grundlæggende principper, der ligger bag hele afgifts/tilskudssystemet. Hertil kommer, at der med forslaget til lov om apoteksvirksomhed lægges op til af-